

Kéve el a sernak hervadó virágot
Kéve el, a paladó sziv
Egy egy édes almát
Inkább tegy a sarra.
Mint hogy székíts róla
Kéked még az élet utján
Fakod ezer rózsá

Peröcsény 1977 dec. 29
Mocsári Lajosné
Hunyadi ú 4.

2
Hisszomló.

Egyedem begyedem Tijom Tujom
Dörzsömy bürzsömy bikfa sáram.
Szólo rigó kerek erdő.
Lásd meg mondtam a medvének
Értse nek egy kö falatt
Hon kon kongatom
Riz palcával kongatom
Nyil nyil nyomadék
Barany tricski prücski
Hajcsd ki, elből eszt.
inét

Peröcsény 1977
december 29
Mocsári Lajosné
Hunyadi ut 4.

1 Szabó Vilma piros pöntlekeje.
Nem folya már többlet a hajába,
Teold el Vilma a láda fiába,
Ekkajd jó lesz a kislányod hajába. —

2 Szabó Vilma ki ment ar, ercköre,
Se feküdt a cserfa levelére,
Kettőt hármat kiáltattam neki
Kéj föl, Vilma ment meg lát valaki. —

3 Föl kell Vilma bement a csandába,
Tíz icre bort tetet ar asztalra,
Tíz iccsének felét meg sem issza,
Kilenc szandár ar ajtát lenyitja. —

4 Kilenc szandár a Vilmaát kereste,
ellig végre a csandába meglelte,
Ét tizedik elkiáltja magoit,
Glopp legyenek fogjátok meg Vilmaát. —

5 Szabó Vilmaát hat szandár kísérte
keretője ar ablakán nézi
Eke nézd babám gyászos életemet,
Te miattad szenvedem ereket. —

6 Szabó Vilmaát hat szandár vallatja,
keretője ar ajtán hullgatja,
Vadd ki Vilma, vadd ki büneidet,
Hová tetted három szép gyermeked. —

7 Egyet tettem a diófa tövébe,
Egyet meg a Tisza fenekére,
Harmadiknak most vagyok gyilkosa
Jaj, Istenem mért lettem mostoha. —

9 Ki akasztam kekselyem szobonyodat,
Megszékeltem szép piros orcádat,
Ugyis halvány lesz ar nem sokára,
Elhervasztja a börtön nádsága. —

8 Szabó Vilma kekselyem szobonyja
Beakadt a börtön ajtajába
Szépen kerem a börtön úr urata
Éthassa ki kekselyem szobonyomat

- 1 Yaj de búsan harangornak Tarjanba,
 Ekost tessik a legszebb lányt a sírjába,
 Harom galamb kúzza azt a harangut,
 Ugy temetik a negyedik galambot. —
- 2 Szilvimmal festették a koporsót,
 Olyan fehér, olyan finyes azért vót,
 Éda ment a szeretője szegénynek
 Bónatatób a koporso' sötét lett. —
- 3 Flej koporso' de szép sorsra jutottál,
 Rajtad piros, benned fehér rózsaszál,
 Sírva megy a sok ifjú utóinnad,
 Kosszarújok éhességét berartad. —
- 4 Rozmaringot ültettek a sírjára,
 Ugy sokagott fölötté a babája,
 Véges, végig siratja a temetést,
 Édjá vissza a hűséges szeretést. —
- 5 Szép gyöbös ingét minosen aki kinossa,
 Csak a két szemének hulló rajára,
 Gondor-haját deli szello' kúsálja
 Kínosen aki lesimita vállára. —
- 6 Ujra búsan harangornak Tarjanba,
 Ekost halt meg a legszebb, kislány babája,
 É' dolig, addig siratta a babáját,
 Hogy már mostan ötet magát siratják. —
- 7 Istenem! de nagy dolgy a szerelem,
 Nagyon nagy úr a fiatal sziveken,
 A hű, szerelmes sziveket megtörí,
 S. végül is a temetőbe szereti. —

8 lányok, lányok nagy tarjani lányok
 Rózsátokat soha el ne hagyjátok
 Aként a lány szív meggyógyul és el feled,
 É' legény szíve bánatába megröved. —

Perőcsény, 1977.dec.30/kézírás után/

Szabó Vilma balladája

Szabó Vilma piros pántlikája
Nem fonja már többat a hajába,
Tedd el Vilma a láda fiába,
Majd jó lesz a kislányod hajába.
Szabó Vilma ki ment az erdőbe,
Le feküdt a cserfa levelére,
Azt tőtt hármat kiáltottam néki,
Kelj föl Vilma, mert meg lát valaki.
Föl kelt Vilma bement a csárdába,
Tiz itcze bott tete az asztaéra,
Tiz iczének felétmeg sem issza,
Kilencz zsandár az ajtót benyitja.
Kilenc zsandár a Vilmát kereste,
Mig végre a csárdába meglelte.
A tizedik elkiáltja magát,
Hopp, legények fogjátok meg Vilmát!
Szabó Vilmát, hat zsandár kíséri,
Szeretője az ablakon nézi,
Ne nézd babám gyászos életemet,
Te miattad szenvedem ezeket.
Szabó Vilmát har zsandár vallatja,
Szeretője az ajtón hallgatja,
Vald ki Vilma, vald ki büneidet,
Hová tetted három szép gyermeked,
Egyet tettem a diófa tövébe,
Egyet meg a Tisza fenekére,
Harmadiknak most vagyok gyilkos,
Jaj, Istenem mért lettem mostoha.
Szabó Vilma kék selyemszoknyája
Beakadt a börtön ajtajába
Szépen kérem a börtön ur urat
Akassza ki kékselyem szoknyámat.
Ki akasztom kékselyem szoknyádat,
Megcsókolom szép piros orcádat,
Ugyis halvány lesz az enmsokára,
Elhervasztja a börtön rabsága.

- - -

Jaj de busan haraggoznak Tarjánba,
Most teszik a legszebb lányt a sirjába,
Három galamb húzza azt a harangot,
Ugy temetik a negyedik galambot.
Liliommal festették a koporsót,
Olyan fehér, olyan fényes azért vót,
Oda ment a szeretője szegénynek,
Bánatától a koporsó sötét lett.
Hej koporsó de szép sorsra jutottál,
Rajtad piros, benned fehér rózsaszál,
Sirva megy a sok ifiju utánad,
A szorujok ékességét bezártad.
Roszmaringot ültettek a sirjára,
Ugy zokogott fölötte ababája,
Véges végig siratja a temetőt,
Adja vissza a hűséges szeretőt.

Szép gyolcs ingét nincsen aki kimossa,
Csak a két szemének hulló zápora,
Göndör haját deli szellő kuszálja,
Nincsen aki lensimitsa vállára.

Ujra busan harangoznak Tarjánba,
Most halt meg a legszebb kislány babája,
Addig,addig siratta a babáját,
Hogy már mostan őtet magát siratják,

Istenem! de nagy dolog a szerelem,
Nagyon nagy ur a fiatal sziveken,
A hü,szerelmes sziveket megtöri,
S végül is a temetőbe vezeti.

Lányok,lányok nagy tarjáni leányok,
Rózsátokat soha el ne hagyjátok,
Mert a lány sziv meggyógyul és elfeled,
A legény szive bánatába megreped.

- - - - -

Gyermekjáték /Perőcsény,1977.dec,29.Mocsári Lajosné,Hunyadi u 4

Egyedem-begyedem tujom-tájom
Börzsöny börzsöny bikfa járom,
Szőlő,rigó kerek erdő,
Lásd megmondtam a medvének
Építsenek egy kőfalat,
Kon-kon-kongatom,
Nyul,nyul nyomadék,
Bárány trücski prücski
Hajtsd ki innét ebből ezt

- - -

Sirfelrat és bucsuzó

Ne vedd el a sirnak hervadó virágát,
Ne vedd el a porladó sziv egy-egy édes álmát.
Inkább tégy a sirra,Minthogy szakits róla,
Neked meg az élet utján Fakad ezer rózsa